

M O N I K A B Ł A S Z C Z A K

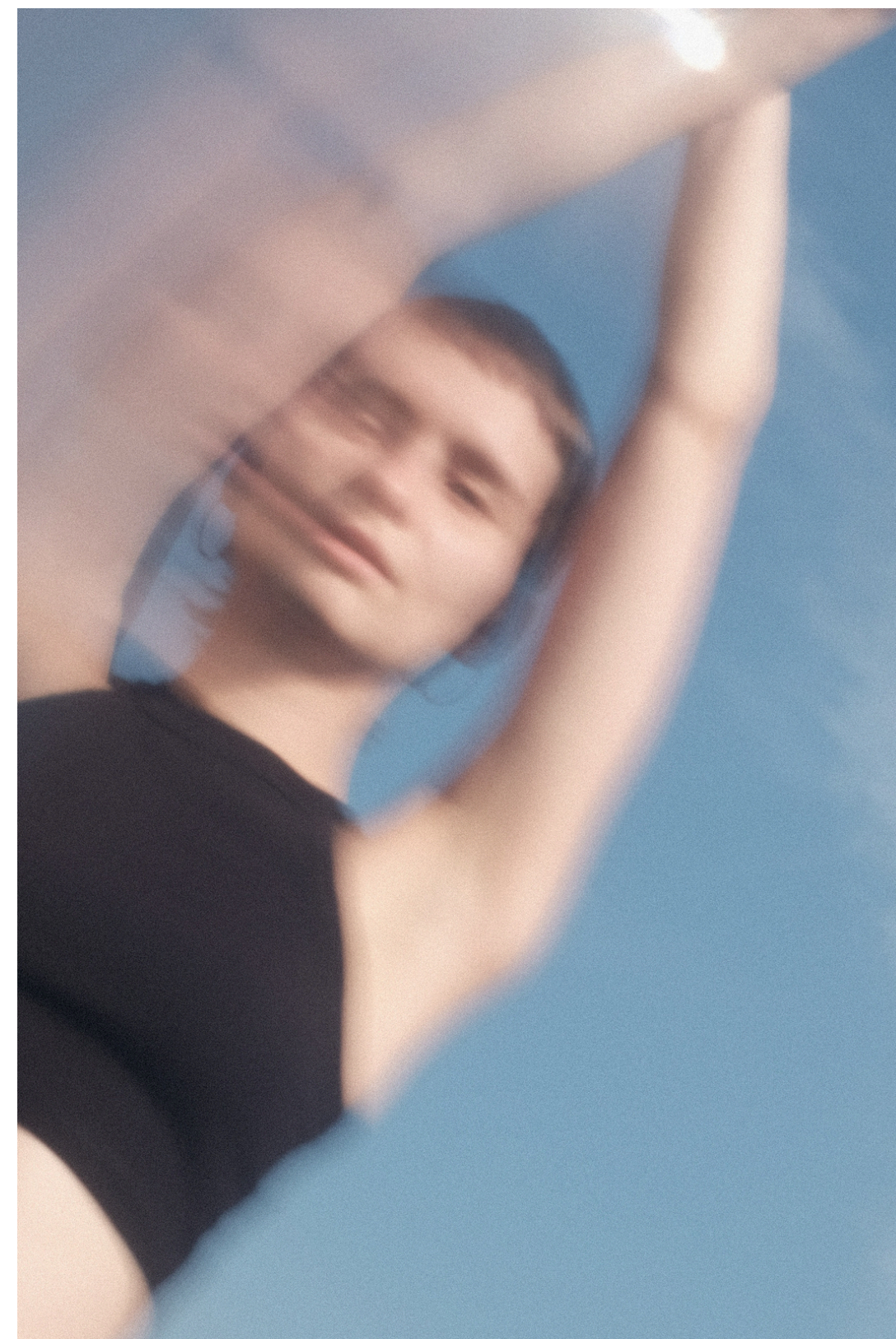

P O R T F O L I O

M O N I K A B Ł A S Z C Z A K

Monika Błaszczak - polsko-łemkowska tancerka i choreografka. Absolwentka New York University Tisch School of the Arts w Nowym Jorku na kierunku Performance Studies, gdzie otrzymała pełne stypendium na czesne w uznaniu dla jej twórczości; jej promotorem był Profesor André Lepecki. Jest też absolwentką Trinity Laban Conservatoire of Music and Dance w Londynie i Ogólnokształcącej Szkoły Baletowej w Poznaniu. Jako choreografka, prezentowała swoje prace m.in. w Tate Modern, Polskim Teatrze Tańca, The Barbican, South London Gallery i Victoria & Albert Museum. Jest laureatką wielu stypendiów i nagród, m.in. Młoda Polska, Performance Studies Award, Medal Młodej Sztuki i innych.

Monika Błaszczak to artystka o bogatym dorobku artystycznym, w którego skład wchodzi spektakle taneczne, prace site-specific, choreografie solowe, autorska praktyka ruchowa, teksty, partytury choreograficzne i współprace interdyscyplinarne.

M O N I K A B Ł A S Z C Z A K

Obszar aktualnych zainteresowań artystycznych:

- Granice choreografii i tańca: czym jeszcze może być choreografia i taniec?; co jeszcze nie zostało doświadczone?
- doświadczenie estetyczne bez dystansu estetycznego
- Performance Studies, a także współczesna estetyka, queer theory, feminizm intersekcyjny, black studies
- Europa Środkowo-Wschodnia
- hauntologia
- ekologia, kryzys klimatyczny i environmental studies - oraz relacje między sztuką a naturą

M O N I K A B Ł A S Z C Z A K

Motywacja do wzięcia udziału w naborze:

“A Hugging Composition” – czyli moja nowa praca, z którą aplikuję – została jak dotąd zaprezentowana jedynie w kontekście moich studiów magisterskich na kierunku Performance Studies na NYU Tisch w Nowym Jorku. W związku z tym, moją główną motywacją do wzięcia udziału w naborze jest zaprezentowanie tej pracy w Polsce.

Z uwagi na swój prosty i elastyczny charakter, ta praca może być ożywiana w najróżniejszych kontekstach, od teatru, przez galerię sztuki, po przestrzeń otwartą. W 2025 i najbliższych latach chciałabym pojechać na tournée z tą pracą.

Podczas gdy moje prace były prezentowane w ważnych galeriach sztuki za granicą (Tate Modern, Victoria and Albert Museum, The Barbican, South London Gallery, Stedelijk, V.O Curations), nie były jak dotąd pokazywane w wielu galeriach sztuki w Polsce. Moją nadzieją jest zmienić to z “A Hugging Composition”.

SOLILOKWIMUM

[Link do strony Solilokwium](#)

Solilokwium to praktyka somatyczna stworzona przez Monikę Błaszczak na styku choreografii, hauntologii i ekologii. Solilokwium jest praktyką stawania się.

W praktyce Solilokwium osoba tańcząca bada swoje ciało jako żywe archiwum doświadczeń z przeszłości, teraźniejszości i przyszłości. Badane są również sposoby współbycia ze środowiskiem, zarówno w kontekście najbliższego otoczenia, jak i szerszego kontekstu Ziemi i Wszechświata. Praktyka wciela perspektywę hauntologiczną do badań nad ciałem, studiując złożoność procesów materializowania się w nielinearnym czasie. Ponieważ każda część materii jest uwikłana z całą resztą, w praktyce Solilokwium uczymy się (o) naszej sprawczości przez ucieleśnienie, wpływając tym samym na całą materię.

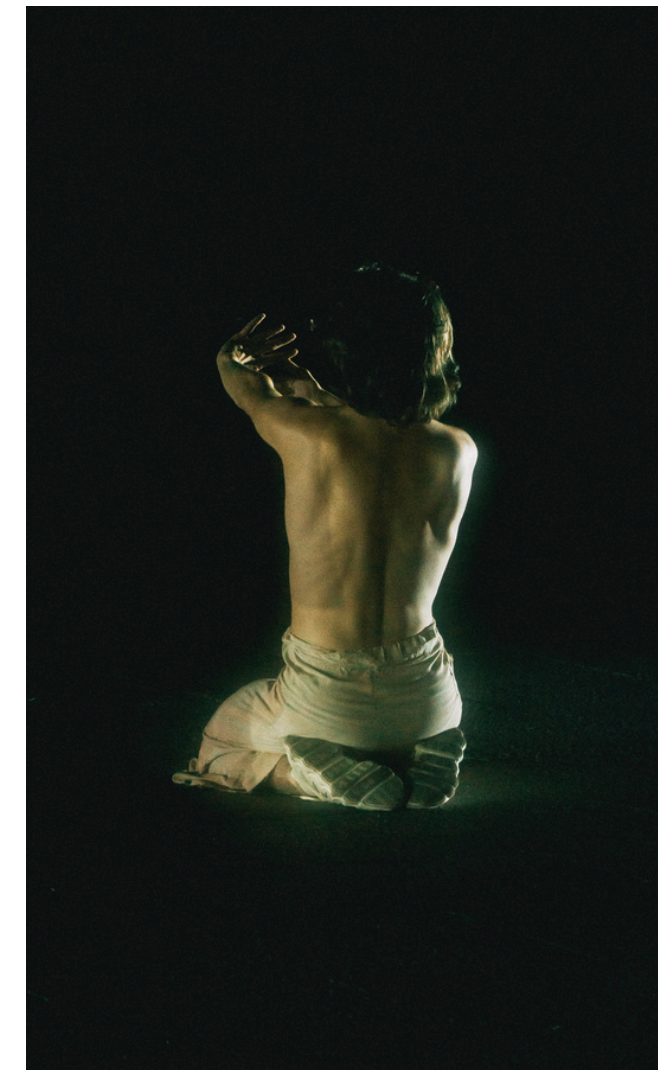
Solilokwium otrzymało wsparcie od takich partnerów jak: Independent Dance, NYU, University of Chicago, Trinity Laban, Polski Teatr Tańca, La Wayaka Current, Instytut Adama Mickiewicza, Narodowy Instytut Muzyki i Tańca, United-C Eindhoven, V.O Curations, Glasgow School of Art i innych.

"Solilokwium 14.12.2022", choreografia: Monika Błaszczak, Salar de Uyuni, Boliwia, 2022

Spektakl site-specific "Pieśni żałobne" to współpraca z dziedzictwem przyrodniczym rzeki Cybiny otaczającej historyczne centrum Poznania. Choreografka wykorzystuje autorską praktykę ruchową Solilokwium, poszukując możliwości przeżycia żałoby klimatycznej przez ucieleśnienie, taniec i śpiew. Refleksja nad przemijaniem tworzona jest w oparciu o indywidualną, zbiorową i międzypokoleniową pamięć, a także pamięć miejsca, lasu, ziemi, roślin, wody i krajobrazu. Tańcząc z rzeką Cybiną, która z roku na rok wysycha na skutek zmian klimatycznych, wysnuwa się opowieść o relacji współczesnego człowieka z Ziemią. Zwracając się ku zmysłom, przyglądamy się temu, jak w naszych ciałach żyje przeszłość, przyszłość oraz teraźniejszość. Spektakl daje impuls do transformacji naszego poruszania się w świecie bliskiemu zagłady ekologicznej, ale też pokazuje, że opłakiwanie straty może stać się procesem afirmacji życia.

"PIEŚNI ŻAŁOBNE"

"Pieśni żałobne", choreografia: Monika Błaszczak, Brama Poznania, Poznań, 2022

[Link do trailera](#)

"BALLERINA HORROR PROJECT"

[Link do pracy.](#)
Hasło: slavaukraini

Przy tworzeniu tej solowej pracy Błaszczak czerpie ze swoich doświadczeń jako absolwentki Ogólnokształcącej Szkoły Baletowej w Poznaniu i eksploruje tematy reżimów cielesnych i politycznych, queerowej transformacji oraz wykorzystania baletu w rosyjskim i sowieckim projekcie imperialistycznym.

Błaszczak uważnie przygląda się śladom, jakie edukacja baletowa pozostawiła na jej ciele i podąża za tymi liniami, aby zbadać filozoficzne fundamenty baletu. Balet, wywodzący się z królewskich dworów XVI-wiecznej Europy, jest nieodłącznie związany z politycznymi i filozoficznymi przekonaniami tamtej epoki. W tragikomiczny i nieskrępowany sposób artystka obnaża sposób, w jaki balet funkcjonuje jako opresyjny system służący do kontroli, regulacji i dyscyplinowania ciał. Jednocześnie artystka sugeruje alternatywę dla praktyk zakorzenionych w okrucieństwie: (queerowe) stawanie się.

Jako potomkini Łemków, wywodzących się z Karpat między Polską, Słowacją i Ukrainą, którzy doświadczyli okrutnych wysiedleń dokonanych po II wojnie światowej m.in. w ramach Akcji "Wisła", Błaszczak oferuje swoją sztukę jako katalizator zmian, chcąc przyczyniać się do stwarzania świata, w którym bezpieczeństwo i prawo do samostanowienia są dostępne dla wszystkich.

"Ballerina Horror Project",
choreografia: Monika Błaszczak,
Movement Theatre, Tbilisi, 2023

“WELCOMING FEMALE FANTASY”

“Welcoming Female Fantasy” jest krótką pracą stworzoną w ramach programu Young Associates of Sadler's Wells Selection Process i powtórnie przedstawioną w Tate Modern.

Tancerki zgłębiają queerową i kobiecą seksualność, pożądanie i czułość. Choreografka tworzy przestrzeń dla tancerek do eksploracji swoich fantazji i sprawczości. Mając na uwadze globalny kryzys klimatyczny spowodowany ludzką działalnością, tancerki przyglądają się relacji kobiecego i queerowego ciała z Ziemią.

Ubrania zostały stworzone przez Katharinę Dubbick. Praca była współtworzona z tancerkami: Hannah Aebi, Lydia Walker, Rebecca Piersanti.

[Link do pracy.](#)

“Welcoming Female Fantasy”, Sadler’s Wells & Tate Modern, Londyn, 2020

M O N I K A B Ł A S Z C Z A K

[HTTPS://MONIKABLASZCZAK.COM/](https://monikablaszczak.com/)

**KONTAKT:
MONIKABLASZCZAK.ART@GMAIL.COM**